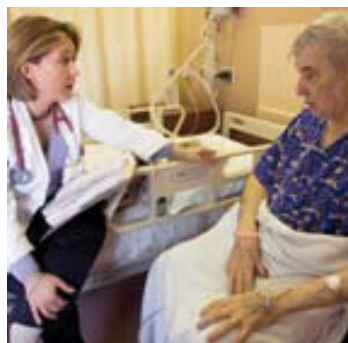

Leren van elkaar*

Perspectief vanuit de zorgsector
25 juni 2008

Verlag WMO seminar

Op 25 juni jl. zijn medewerkers van zorginstellingen en de heer Witteveen (wethouder van de gemeente Hoorn met portefeuille WMO) in het DSB stadion bij elkaar gekomen om met elkaar in debat te gaan over de WMO en waar mogelijk tot aanbevelingen voor 2009 te komen.

Mevrouw Nel Rietbroek van Actiezorg deed de aftrap en gaf haar ervaringen en visie weer over de WMO. Zij gaf aan dat dit soms werd ervaren als een "Wet Maatschappelijke Onrust". Conclusie van haar was dat de marktwerking en samenwerking met de gemeenten knellen met de huidige tarieven. Voor de zorgsector is het volgens mevrouw Rietbroek van belang om de zorginhoudelijke visie uit te (blijven) dragen en de nadruk te leggen op een positieve beeldvorming in de kwaliteit van de thuiszorg. Daarnaast is het zaak om bij de indicatie voldoende rekening te houden met de sociale context en bij de indicatiestelling de tijd te nemen voor een juiste indicering. Het afgelopen jaar is door haar ervaren dat de politiek/gemeenten een andere discipline is om afspraken mee te maken en dat partijen nog verder aan elkaar zullen moeten wennen.

Vol verwachting keken de zorginstellingen uit naar de presentatie van de heer Ronald Witteveen, wethouder van de gemeente Hoorn. Hij benadrukte dat de gemeenten en zorginstellingen een gemeenschappelijk belang hebben namelijk dat de cliënt de zorg krijgt waar hij recht op heeft (niet meer en niet minder). Vervolgens gaf hij ons een doorkijk in de wereld van de politieke arena. Het belang van de cliënt staat voor hem centraal, mede omdat de gemeenteraad hier nauwlettend op toeziet. De gemeente richt zich hierbij op de zelfredzaamheid van de cliënt en gaat uit van de mogelijkheden in plaats van beperkingen. De gemeente Hoorn heeft hiertoe het proces van indiceren zeer serieus opgepakt, waarbij de cliënten thuis zijn bezocht. Als de conclusie daarvan is dat er zwaardere zorg noodzakelijk is hetgeen extra geld kost, dan is dit in principe geen probleem. Hierbij is het van belang om aan de voorkant de spelregels tussen gemeenten en zorginstellingen helder met elkaar af te spreken, zonder dat gedurende de "wedstrijd" de spelregels worden veranderd. De wethouder constateert druk ten aanzien van de solidariteit tussen de gemeenten onderling. Voor de toekomst is de vraag hoe de aanbestedingsprocedure er komt uit te zien. Wellicht is het "Zeeuws" model een optie (maximum tarief, minder mag) of één tarief in plaats van twee tarieven. Voor de toekomst is het voor zowel zorginstellingen als de gemeenten van belang in het kader van de marktwerking te werken aan een positieve beeldvorming en gezamenlijk de cliënt centraal te stellen.

De heer Marcel Lankhaar schetste een beeld van de landelijke ontwikkelingen en ervaringen met de WMO. Zorginstellingen hebben in 2007 scherp aanbesteed om de gunning te verwerven. Dit vooral ook vanuit het punt dat de risico's in het geval zij de gunning niet zouden krijgen nog groter waren omdat zij dan met heel veel personeel zouden blijven zitten die af moesten vloeien op grond van de wachtgeldregeling volgens de CAO. Immers bij de WMO was niet zoals bij het openbaar vervoer geregeld dat personeel volgt de klant en gaat daarmee over naar de gegunde partij. Waar in 2006 de verhouding tussen HV1/HV2 nog 20/80 was, is dit in 2007 de verhouding 80/20 geworden. De uitvoering van de WMO activiteiten was voor veruit de meeste instellingen verlieslatend. In de onderlinge afstemming tussen zorginstellingen en gemeenten waren veel onduidelijkheden waar partijen gedurende de uitvoering en verantwoording mee werden geconfronteerd. Enkele mogelijke oplossingen voor de toekomst zijn meer gezamenlijke overeenstemming over de calculatie van tariefstelling en heldere uitgangspunten ten aanzien van de verwachte productie en inzet van soort personeel. In de verantwoording zou het advies zijn om zoveel mogelijk aan te sluiten bij de bestaande regelingen voor zorginstellingen, zodat de administratieve lasten zoveel mogelijk worden beperkt. Samenvattend was de ervaring van de deelnemers dat de perspectieven van de sprekers en de discussie daarna hebben bijgedragen aan een positieve ondertoon voor de verdere samenwerking tussen gemeenten en zorginstellingen.